

Vogel van papier

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 18, Nummer 3
Juli-augustus-september 2012
Afgiftekantoor: 8560 Wevelgem 1

België-Belgique
P.B.
8560 Wevelgem 1
3/5721
P 007650

Aan:

V.u.: E. Debrouwere
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

IN DIT NUMMER:

Wel en Wee	2
Zambiza Brandt	5
Een Mooie Ervaring	6
Uitnodiging 28 oktober : twintig jaar Taporí	10
Praktische informatie	12

Wel en Wee (I)

26 juli: verjaardag

Ik had het kunnen regelen dat in het oude Quito een "historische figuur", in dit geval één van de traditionele figuren van het feest van Zambiza (el danzante de Zambiza), ons stond op te wachten en gedurende anderhalf uur in typische klederdracht, met bijbehorende muziek, anekdotes, legendes en mythes vertelde op verschillende plaatsen. Je moet eerst maar eens kijken op volgende website

(<http://www.quitoeterno.org/cgi/wd/?pg=57>).

Het is het vierde personage op die pagina.

We legden een parcours af vanaf het centrale plein tot aan de Sint Franciscuskerk. 't Was echt heel mooi en we genoten er allemaal van, Sarah nog het meest. Daarna gingen we nog naar "La Ronda", een typisch koloniaal straatje waar we met drie reuzengrote empanadas en drie reuzengrote tassen chocomelk genoeg hadden voor allemaal, we waren met elf, "empanadas", bijna zo groot als een ovalen opdienschotel, en de tas chocomelk, zeker een liter. Op het einde van het verhaal van die danzante vertelde hij nog dat er in de San Franciscuskerk nog biergist van over honderden jaren (rond de vierhonderd, denk ik) bewaard wordt... maar dat ze geen "biermeesters" oftewel "goede brouwers" vinden... We heb-

ben meteen onze tweede roeping gevonden: wat zou je ervan vinden om hier nog een familiebedrijfke op te starten? Als we, net zoals nen triple van WestMalle of nen 12 van Westvleteren hier nu ne keer "een brouwerke van San Franciscus" zouden brouwselen... Wie komt af om dat hier te doen ????

29 juli: jeugdbeweging in Ecuador: onbekend

Dit weekend organiseerden we een soort van "weekend" zoals bij de jeugdbeweging. Hier zijn nu 14 tieners (onze gasten, nichtjes, vriendinnes van Zambiza, enkele meisjes van Taporí, o.a. Paola die zwanger is). Deze middag aten we spaghetti. Daarna organiseerde Veerle een plezante voorstellingsronde want niet iedereen kende elkaar. En daarna mochten ze een muur en de trap die naar ons huis leidt schilderen. Het is mooi geworden, heel kleurrijk en origineel. Fotootjes volgen hier ook. Nu maken ze vleesbrochetjes klaar op het kampvuur, spelen ze weerwolf en vertellen ze griezelverhalen. Hoe laat ze zullen gaan slapen, dat is een andere vraag...

31 juli: een emotionele dag (zie vorige Vogel: 20 jaar.....)

Morgen wordt een mooie en toch

Wel en Wee (2)

ook wel emotionele dag voor mij: een beetje keerpunt, twintig jaar voorbij en hopelijk ook nog eens twintig even mooie en intense werkjaren voor de boeg. In Taporì heb ik een feest in gang gestoken... in stilte een soort van dankfeest van mijnentwege, dank... aan alle mensen die me de kans gaven te doen wat ik nu doe..., mensen van hier en mensen van over zee.

Er zullen zo'n 300 mensen zijn, denken we..., vooral patiëntjes, velen al van in het begin. De kinderen van het dagverblijf, van de bibliotheek en van het leefgroepje "geïntegreerd onderwijs" zullen optreden en hun werkjes ten toon stellen. Gerardo, de clown, man van Ivonne, zal een mimespel spelen. Sarah komt dansen met de ganse groep en Jayac geeft een optredentje weg... Er is ook veel eten besteld... o.a. twee "varkens in de oven", want we zouden allemaal tezamen middageten. En even uitgelegd: 'varkens in de oven' betekent twee varkens op een bed van smeulende houtskool, mooi afgedekt met houtskool en een volledige nacht zachtjes laten garen'....een zaligheid!

Ik zal jullie missen en jullie er in gedachten zeker heel dicht bij hebben. Even wegmijmeren... en vooral dankbaar zijn... voor zoveel steun en vertrouwen en "er altijd zijn"... Merci voor alles.

7 augustus:

't was mooi op 31 juli

We genieten van alles wat ons deze dagen overkomt en beginnen stillekes aan opnieuw de werkdraad op te nemen. 'k Moet ook nog verslagske uitbrengen over welgeslaagde feest vorige maandag in Taporì. Iedereen was blij verrast, de kinderen en ouders van het dagverblijf deden hun uiterste best, alles was piekfijn in orde, Sarah danste heel mooi met de dansgroep en als "kers op de taart" en reuzenverrassing voor iedereen: Jayac... We , onze bezoekers uit België, de Bossuytjes, patiëntjes, kinderen en ouders, personeel van Taporì hebben gedanst tot we geen pap meer konden zeggen, zelfs toen op een bepaald momentje de regen het feest probeerde te bederven. Mooi...ik ben dankbaar voor Alles!

10 augustus:

onmogelijke rijkdom

Bezoek met onze gasten uit België aan ook voor mij onbekend terrein... de jungle in het Amazonewoud.

De jungle was schitterend: alvast weer een reden voor jullie om eens te komen. 'k Wist niet dat de natuur zo rijk was, ongelooflijk mooi. We hebben van alle soorten dieren gezien: lieve (roze dolfijnen, vlinders in alle kleuren, ...), zotte (vijf soorten apen, veelal in ganse kolonies), bangelijke (tarantulas, kaaimannen, boa's en anacondas), hoogvliegers (toekans,

Wel en Wee (3)

papegaaien,...),... om maar iets op te noemen... want het is echt teveel om het allemaal te beschrijven. Het "hotelletje" was heel basic (zonder elektriciteit, zonder veel accommodatie, geen al te goed eten) en ook wel avontuurlijk: boven onze hoofden vlogen tientallen vleermuizen (nachtieren wel te verstaan... dus tijdens onze slaap), één nacht was er invasie van tarantulas en een andere nacht van "kleefkikkers" (de gastjes kunnen er veel over vertellen)... Gelukkig sliepen we in bedden met muskietennetten en elke avond hielden Inge, Mieke en ik een lange beurt "onderstoppen" voor elk kind ,na het bed goed geïnspecteerd te hebben... Maar dit werd meer dan 100 % gecompenseerd door het programma dat aangeboden werd. We hadden ook heel goed weer en zwommen bijna elke avond bij mooie zonsondergang en soms tussen de roze dolfinen in een meer. De gids en lokale motorbootbestuurder waren ook echt heel goed en speelden heel goed in op de groep. Zo zie je maar dat Ecuador blijft verrassen... enne ge blijft heel welgekomen...

Woensdag 29 augustus parochiefeesten!!!!

(in Ecuador wordt er gefeest voor elke mogelijke gelegenheid...maar een vaste waarde is en blijft het 'feest van de parochie' en in Zambiza is de patroonheilige San Miguel, feestdag 29 september. Maar goed, feesten

vraagt 'vroeg beginnen'...een maand lang wordt het beeld met toeters en bellen rondgedragen en geplaatst in de voorhof of in het huis van wie aangesproken is en daarmee vereerd is....uiteraard niet zonder een tegengeste. En nu is het gezin Diaz-Debrouwere ook aan de beurt om 'den heiligen man' in hun huis te verwelkomen.....)

Morgenavond hebben we "bezoek": Sint Michiel komt hier overnachten... De novene is immers alweer gestart, alhoewel "novene" zal het wel niet zijn want het is nog een volle maand vooraleer het hier weer parochiefeesten zijn. Nu, in ieder geval mag het beeld weer elke avond in een ander huisje vertoeven en morgen zijn wij aan de beurt. De mensen van de wijk komen hier dan bidden. Achteraf krijgt iedereen nog "een hapje" en bij ons zal het "tomatensoep van opa, met gehaktballekes" zijn... We deden al inkopen en zullen morgen zo'n 30 liter soep maken.

En twee uurkes later :

Daarnet ongeveer 35 liter "tomatensoep met ballekes" afgewerkt. Die staat nu af te koelen in de repeteerruimte van Saulo, onze koelste plek. Saulo gaat nog brood kopen en we hopen dat het genoeg zal zijn... Ze is in ieder geval heel lekker. Amelie was de proever.

Inge

Zambiza Brandt !

'k had beloofd om vandaag het stukje voor de Vogel van Papier te schrijven... maar het is niet gelukt...

Nog nooit meegemaakt: een brand waarbij bijna gans Zambiza in brand stond. Deze morgen om zes uur is het begonnen. Blijkbaar heeft iemand aan het voetbalveld zijn vuilnis verbrand... maar er was veel wind en alles staat hier heel erg droog... Het voetbalveld ligt in het laagste en verste stuk van Zambiza... en rondomronnd zijn er eucaliptusbossen... met huisjes erin... Het dorp raakte ingesloten... zelfs het park stond in brand... We hebben met man en macht geblust...

Eerst dachten we aan onszelf en aan het huis: de auto eerst volgeladen met de gastanks van het kookfornuis en die verweg gebracht. Daarna opnieuw de auto volgeladen met de "belangrijkste" dingen... maar wat is belangrijk op zo'n moment: foto's, de computer, paspoorten, een beetje geld, de schooltassen van de kinderen, mijn doktersgerief, de instrumenten van Saulo... Moeilijk om dat zo maar op vijf minuten in orde te krijgen... En daarna... proberen te blussen... maar het was niet te doen. Het bos dat we zien van uit onze keuken stond in minder dan vijftien minuten in lichterlaaie. Er zijn vijf huizen en een schrijnwerkerij helemaal uitgebrand. Over de middag zag het helemaal duister van de rook... Sint Michiel werd in processie rondgedragen... met geweeklaag en gezangen... om het nog een beetje luguberder te maken... 't Was precies als in de hel... althans als je de films mag geloven...

Twee keer gingen de doodsklokken. Er is een gastank ontploft en twee mensen zijn daarbij gestorven. De brandweer... die was bijna niet te zien. De mensen van het Rode Kruis daarentegen wel. Ik ben gaan helpen op de hulppost tot die vol rook zat en we zijn dan verhuisd naar hier bij ons thuis. In totaal werden op de hulpposten 40 mensen verzorgd: brandwonden, verstikkingsverschijnselen, verbrande rode ogen. De gastjes hebben enorm goed geholpen, zo bijna echt op commando. Nu zijn er overal nog nabrandjes en Saulo heeft zich bij een blusploeg aangesloten. De elektriciteit werd globaal afgesloten want kortsluitingen of doorgebrande hoogspanningskabels zouden voor nog meer miserie gezorgd hebben. Nu net is de elektriciteit terug en er ligt hier in huis overal een roet-en-as-laagje. Ik en Veerle zijn hier nog standby. Ik denk niet dat er veel zal geslapen worden, en morgen hopelijk om 5.30 uur op en terug naar school en werk.

Nog nooit gezien en wil dit liever nooit meer meemaken, behalve dan de grote solidariteit tussen alle mensen. Het zal nog lang nazinderen.

'k Probeer morgen nogmaals mijn stukje voor de Vogel van Papier te schrijven, maar anders kan dit misschien ook dienen... met als inleidende titel: "'k Heb niet veel inspiratie" — Inge, Zambiza 9 september 2012

Een Mooie Ervaring (I)

Ik heb vandaag een heel fijn mailtje van Inge gekregen. In dit mailtje stond er wat nieuws van de mensen uit Pomasqui. Ik was er ontzettend blij mee omdat ik met mijn hart en gedachten nog elke dag in Ecuador zit en aan deze mensen denk. Ik heb namelijk de kans gekregen om ginder een maand kennis te maken met de mensen en de werking van Tapori. Van 28 juni tot 25 juli heb ik er verbleven en het was een unieke ervaring die me niet meer zal los laten.

Hoe kom ik er toe om mijn vakantie-maand in Ecuador door te brengen? Ik ben Betty Schildermans, getrouwd met Stef Vermeulen en moeder van Jente, Stein en Joppe. Ik woon in Westmalle en ik ben leerkracht in TNA Londenstraat. Dit is een school voor volwassenenonderwijs waar ik lesgeef in de afdeling Personenzorg. Ik liep al enkele jaren rond met het idee om mijn vakantiemaanden "zinvol" door te brengen en mijn "droom" waar te maken om vrijwilligerswerk te gaan doen in een ontwikkelingsland. Onze zonen zijn jong volwassenen die erg actief zijn in de jeugdbeweging. De maand juli staat helemaal in het teken van "kampen" en zij hebben mijn "zorg" of mijn "aanwezigheid" niet zo direct nodig. Mijn man is zelfstandige in de banksector en zijn job laat het niet toe om een maand afwezig te zijn.

De beslissing was niet zo eenvoudig maar omdat ik dankzij Hilde Bruyneel, Tapori en Inge Debrouwere

leerde kennen, wist ik dat dit project mij ging liggen. Hilde zet zich hier in Malle en heel specifiek in het Sint-Jozef Ziekenhuis al jaren in voor het inzamelen van fondsen voor Tapori. Ze doet dit met zoveel overgave dat ook ik enorm geraakt ben geworden voor dit project. En dit is ook zo bevestigd geworden. Ik wil hier dus heel graag wat meer over mijn ervaringen vertellen.

Mijn aankomst in Quito, hoofdstad van Ecuador, verliep wat tumultueus. Ik kwam 2 uur later dan aangekondigd en midden in de nacht in deze miljoenenstad aan. Ik maakte onmiddellijk kennis met het "straatleven"; zoals kinderen die om twee uur 's nachts nog rondlopen en die snoep proberen te verkopen; politie die twee mannen aanhoudt en hen erg gewelddadig en hardhandig aanpakt; dronken jongeren in een groezelig steegje en ik heb heel veel zwerfhonden gezien waarvan Marcello, mijn gastheer en de chauffeur van dienst, er per ongeluk een van dood rijdt!!! Ik bevond me dus direct in een ander land maar ook in een andere "wereld"!

Toch werd deze andere wereld heel snel een beetje mijn wereld. Het werd me snel duidelijk dat niet alles zo "ernstig" was als mijn eerste uur in Ecuador. Ik werd hierbij heel fijn geholpen door Marcello en Carmita. Zij hadden voor mij een kamer vrijgemaakt in hun huisje en bij hen kon ik een maand verblijven. Dit verblijf was heel hartelijk en warm. Ik had er niets te kort en ik werd volledig in hun familie opgenomen met de nodige feestjes

Een Mooie Ervaring (2)

en vieringen erbij.

Het was niet alleen leuk om bij Carmita te verblijven, het was tevens ook heel interessant om zo de werking van Taporì beter te leren kennen. Carmita is op dit moment de voorzitter van Taporì en ik kon elke dag voelen dat zij hier heel erg mee bezig was: papierwerk, mensen ontvangen, vergaderingen, ... Dankzij haar leerde ik ook de andere collega's van Taporì kennen en al gauw merkte ik een heel hecht, open en warm team.

Het team van collega's van Taporì wordt enorm gedragen door Inge. Zij is dus niet alleen arts van Taporì maar geeft ook aan haar team veel kansen en uitdagingen. Dit gebeurt met genegenheid en overleg maar ook met de nodige assertiviteit. Alle collega's van Taporì zetten zich ten volle in voor de kinderen en mensen uit de omgeving van Pomasqui, ieder op zijn of haar deelgebied en met zijn of haar eigenheid. Ik kon het werk van deze mensen van nabij meemaken en ben hier zeer dankbaar voor.

Wat ik een enorm voorrecht vond en wat ook indrukwekkend was, is dat ik de gelegenheid gekregen heb om consultaties van Inge bij te wonen. Op deze manier kon ik van heel nabij de problemen van de mensen aanvoelen maar ook haar manier van werken beter leren kennen.

Ik kan hierover heel veel vertellen maar ik wil het liefst een dag uit mijn blog weergeven omdat dit onmiddel-

lijk na de "ervaring" geschreven is en aangeeft dat het me enorm aangreep en heel wat met me deed.

2 juli 2012

Ik heb vandaag en zal het ook morgen mogen doen, mogen deelnemen aan de consultaties van Inge.

Zij doet op maandag en dinsdag consultaties in Taporì. Een hele dag is ze in de weer voor de mensen en tussendoor gaat ze nog "vlug" het rapport ophalen van 1 van haar 4 dochters. Een zeer gepassioneerde vrouw, moeder, dokter en echtgenote!

Ik heb kunnen kennismaken met de 4e wereld binnen de 3e wereld. Koude rillingen kreeg ik van wat ik zag. Mensen met tuberculose, infecties omwille van mindere hygiëne, suikerziekte van te eenzijdige voeding en veel jonge zwangere meisjes komen bij de dokter. Het doet vreemd aan als je meisjes voor je ziet zitten met een enorme buik en die dan even oud zijn of zelfs jonger zijn als mijn eigen zonen!

Het meest aangrijpende was een meisje van 14 jaar (leeftijd wordt vermoed!) dat waarschijnlijk ongeveer 2 maanden zwanger is. Het meisje ziet er echter uit als een 12 jarige en gedraagt zich zo ook! Ze is liever met speelgoed bezig dat in de ruimte ligt dan naar de vragen of raad te luisteren van de dokter. Toch was het boeiend dat Inge haar zover kreeg om samen in een boek te kijken en te vertellen hoe een "kind" groeit in de buik. Ik kon haar non-verbale taal

Een Mooie Ervaring (3)

heel goed begrijpen: heel veel interesse maar ook angst! Het kind is niet geschoold en is waarschijnlijk zwanger geraakt door haar stiefvader. Haar leefomstandigheden zijn verschrikkelijk volgens Inge: een klein huisje, twee kamers, heel vuil, stank, twee vuile bedden, ongewassen afwas! Het leven is voor dit meisje enkel zwart en grijs! Toch wil Inge niet meegaan in deze zwarte wereld voor dit kind en zoekt naar uitwegen: een individuele begeleiding, 's avonds naar Taporì komen voor scholing, ...

De laatste consultatie van de dag was wel zeer erg. Een meisje van 22 jaar komt met een baby'tje binnen met een enorme afwijking: een waterhoofd, open gehemelte, niet volgroeide handen en voetjes. Het was echt vreselijk. Het was alsof het kind 2 hoofden had. Inge had dit kind al doorverwezen naar een specialist maar die had nu gezegd dat het kind moest "bijkomen" om te kunnen opereren. In augustus moest ze nog maar eens terug komen. We hebben het kindje gewogen en het was wel degelijk bijgekomen. Inge vermoedt dat de specialist dit kind geen kans geeft en dus daarom maar deze "smoes" heeft bedacht. Het erge is nog dat als er iets zou gebeuren met het kind, de moeder ook nog eens met een schuldgevoel zou zitten omdat het niet genoeg te eten heeft gekregen. Toch maakt het kind vorderingen tegenover de vorige consultatie, zegt Inge. Het is rustiger, reageert op geluid, niet op licht en is

dus gegroeid en bijgekomen. Het is zo mooi dat ze met de raad die ze het meisje gaf, het meisje ook weer wat moed gaf. Het was zowel praktische raad: een speciaal papflesje dat Inge meegebracht had van België voor baby's met een open gehemelte, als morele steun: een compliment voor haar liefde en dat ze het kind verder kon stimuleren door de zintuigen te prikkelen. Ik had echt zoveel sympathie voor deze jonge moeder.

Ik heb vooral geleerd vandaag om te "relativeren". Het leven is echt heel zwaar voor zoveel mensen!

Betty

Het werk wat Inge doet maar ook dat van het volledige team van Taporì is indrukwekkend en zo belangrijk voor de 4^e wereld in Pomasqui en omstreken. Ik ben blij dat ik even deel mocht uitmaken van dit team. Ik ben ook blij dat ik via giften van mensen uit mijn netwerk hier financieel een steentje kon bijdragen want ook dit is heel voornaam: zonder financiële ondersteuning vanuit België zijn er veel initiatieven of "projecten" die deze mensen helpen om uit de problemen of ellende te geraken niet mogelijk.

Bedankt voor deze
"levensverrijkende" ervaring,

Betty Schildermans

UITNODIGING

Zondag 28 oktober 2012 om 10u30
Cultureel centrum De Cerf Gullegem
(voor wie met de wagen komt: parking achter de kerk)

Het Davidsfonds Gullegem, samen met andere verenigingen uit Gullegem en Moorsele heeft Inge uitgenodigd om over het project Taporì te komen spreken.

Een samenvatting van de inhoud die zij wil brengen vindt u hiernaast.

Na de uiteenzetting wordt een kleine receptie aangeboden. Uiteraard zijn bij deze ook lezers van de Vogel van Papier en sympathisanten welkom.

***Elk zegge het voort en bij deze de vraag
via uw kanalen ook uit te nodigen!!!!***

**Twintig jaar leven en werken in Taporì
moeilijke en mooie ervaringen, stapjes vooruit en een
blik op de toekomst**

Na twintig jaar intens leven in Ecuador, waarbij ook een intense band met familie en vrienden in Vlaanderen behouden werd, is het mooi om even terug te kijken:

Hoe het allemaal begonnen en gegroeid is: "Taponi, van preventieve gezondheidszorg naar een integraal eerstelijnsgezondheidscentrum"

De middelen waarmee het project uitgebouwd werd:

- ✓ een financieel overzichtje
- ✓ de mensen die in Taponi werken
- ✓ kennis: veel mogen leren en verder studeren over projectontwikkeling, volksgezondheids- en medische zorg voor mensen met een beperking
- ✓ het "thuisfront" met familie en vrienden, gemeente, provincie, parochie en bisdom, organisaties en instituten, onderwijsinstellingen,...

De grootste **moeilijkheden en ontgoochelingen:** "arribismo", de nationale sport in Ecuador, en enige netelige ervaringen met de officiële Belgische ontwikkelingssamenwerking.

Maar nog veel meer was heel mooi en goed, waardoor ik nog geen moment spijt heb gehad van de beslissing die ik toendertijd nam: de meest intense verhalen over mensen wier leven we daadwerkelijk een positieve wending gaven: het verhaal van Margarita, Rosa Simbaña, Edwin, Mayra, ...

Het is dan ook goed om vooruit te kijken. Een blik op de toekomst:

Tapori als eerstelijnsgezondheidscentrum:

- ✓ uitbreiding van en/of verandering in de dienstverlening in de toekomst
- ✓ financiële zorgen: van "korte termijn projectfinanciering" naar "duurzame autofinanciering en/of staatssubsidie"
- ✓ nieuwe infrastructuur

Tapori als voorbeeld van inclusieve gezondheidszorg en educatie in Ecuador: het onderzoeksproject, concrete netwerking met nationale en internationale partners

... verder elke dag goed proberen te doen, vele mensen de kans geven te groeien en zelf ook verder "een beetje wijsheid vergaren", andere mensen gelukkig maken en zelf gelukkig zijn.

Inge Debrouwere

✓ **vogel van papier**

Vragen of opmerkingen bij
De ouders van Inge:
Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert
Olmenlaan 30 8560 Moorsele

Telefoon&fax: (056) 41 43 68
nieuw emailadres vanaf juni 2011
E-mail: edebrall@telenet.be

HOE INGE CONTACTEREN ?

Calle de 11 febrero y Espejo s n
Zambiza - Quito -Ecuador
Tel 00 59 32 288 62 29

Tel 00 59 32 288 62 29
inge.debrouwere@gmail.com

De naam "Tapori" komt uit India. Hij wordt gegeven aan straatkinderen die zonder enig houvast of ondersteuning van familie of ouders, in riolen en treinstellen, op verlaten terreinen samen hun lot in handen nemen. Ook wie fysieke of mentale beperkingen heeft, blijft een volwaardig lid van de groep. Wie behendiger is en meer eten te pakken krijgt... kan meer delen met wie dit niet kan: een mooi en zuiver voorbeeld van "solidariteit".

Deze en oudere vogels op het net: <http://vogelvanpapier.fastmail.fm/>

TAPORI—ECUADORIAANSE VERSIE—VANDAAG

Inge startte haar Tapori-project in 1993 en het was aanvankelijk vergelijkbaar met een consultatiebureau van het Belgische Kind en Gezin, weliswaar op kleinere schaal. Binnen deze consultaties werden al vlug de andere noden van de mensen duidelijk en zo groeide het project stap voor stap uit tot een interdisciplinair gezondheidscentrum, een "Centro de Salud Integral", dat staat voor een lokale maar toch structurele aanpak van de totale armoede-problematiek.

Op dit ogenblik bestaat het project uit de volgende vier onderdelen:

- Een medisch-sociaal luik (consultatiebureau).
- Een revalidatiecentrum waar in vier luiken de zorg voor mensen met een handicap opgenomen wordt.
- Een educatief luik met bibliotheek voor kinderen en jongeren en een avondschool voor jongeren en volwassenen.
- Een socio-economisch luik met twee microbedrijfjes.

FINANCIËLE STEUN

Met fiscaal attest : (vanaf 40.00 € verspreid over één of meer giften in hetzelfde jaar) :

BE21 0000 7186 7603

Kontinenten — Doorniksesteenweg 149
8500 Kortrijk

Vermelding: Inge Debrouwere Ecuador (Kontinenten krijgt voor administratieve regeling 3% van het gestorte bedrag. De overige 97% van uw bijdrage gaat rechtstreeks naar Inge's werk.)

Zonder fiscaal attest :

BE85 0832 5208 3906

Inge Debrouwere
Moorsele

Vermelding: Project Tapori

Al de gelden die op deze rekening terechtkomen, worden volledig ter beschikking gesteld van Tapori.

Wil je zelf op de een of andere wijze de vierdepijlerwerking van Tapori ondersteunen en bekendheid geven, heb je contacten bij instanties die verantwoordelijkheid dragen in derde- en vierdewereld ondersteuning, of ken je iemand die hierin geïnteresseerd is, laat het ons vooral weten op edebrall@telenet.be of 056/41.43.68 (ouders van Inge)